

شرح ألفاظ الأذان

شیکر دنهوہی وشہکانی
بانگ

شیگردنه وهی وشه کانی بانگ

لیژنه‌ی زانستی له (کۆرگه‌ی خزمه‌تگوزاری ب‌لاوکراوه ئیسلامیه‌کان به زمانه‌کانی جیهان - جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات)

شیگردنه وهی وشه ودهسته‌واژه‌کانی بانگ

لیژنه‌ی زانستی له (کۆرگه‌ی خزمه‌تگوزاری ب‌لاوکراوه ئیسلامیه‌کان به زمانه‌کانی جیهان - جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات)

بانگ بانگه‌وازێکی خوداییه که موسلمان له رۆژیکدا پینج جار ده‌بیستیت، وگه‌وره‌ی خودای بیر ده‌خاته‌وه و بانگی ده‌کات بۆ خێر و سه‌رکه‌وتن. بانگ ساتی په‌یوه‌ندییه له نێوان مرۆف و خولقینه‌ره‌که‌یدا، که تێیدا له ژاوه‌زاوی دنیا داده‌بریت بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ په‌روه‌ردگاریدا ئاخوتن و مونا‌جات بکات. بانگ ته‌نها راگه‌یان‌دنی کاتی نوێزه‌نییه، به‌لکو بانگه‌وازێکه بۆ ئارامی و ئیمان و نوێکردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خودادا. بانگ چه‌ندین واتای به‌رزێ له‌خوگرته‌وه‌ که به‌گه‌وره‌دانانی خودا ده‌ست پێده‌کات، و به‌ بانگه‌واز کردن بۆ نوێژ کۆتایی دیت؛ که تێیدا موسلمان ئارامی خۆی ده‌دۆزێته‌وه. هه‌ر جارێک ده‌نگی بانگ به‌رز ده‌بیته‌وه، له د‌لدا هه‌ستی

وابهسته کردنی ژیاڼی راسته‌قینه به نزیک‌بوونه‌وه له خوداو ده‌ست پیده‌کات و‌گه‌شه‌ده‌کات.

وشه ودهسته‌واژه‌کانی بانگ:

(اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ)؛ واتا: (خودا له هه‌موو شتی‌ک گه‌وره‌تره و‌شکو‌دار‌تره، خودا له هه‌موو شتی‌ک گه‌وره‌تره و‌شکو‌دار‌تره، خودا له هه‌موو شتی‌ک گه‌وره‌تره و‌شکو‌دار‌تره، خودا له هه‌موو شتی‌ک گه‌وره‌تره و‌شکو‌دار‌تره).

(اللهُ أَكْبَرُ : خودا له هه‌موو شتی‌ک گه‌وره‌تره و‌شکو‌دار‌تره).
ناوی پی‌رۆزی: "الله" به واتای په‌رستراو، واته ئه‌و زاته‌ی که ده‌په‌رستری‌ت، و ناوی په‌روه‌ردگاری خو‌لقینه‌ره (جل جلاله)، و هه‌موو ناوه‌کانی خودا وه‌سفی ئه‌ون، و الله تاک و ته‌نهایه، و که‌سی لێ نه‌بووه وله که‌س نه‌بووه، و خو‌لقینه‌ری ئاسما‌نه‌کان و زه‌وییه.

ووتنی (اللهُ أَكْبَرُ)؛ واتا خودا له هه‌موو شتی‌ک گه‌وره‌تره و‌شکو‌دار‌تره، و به‌رز‌تره له‌وه‌ی به شتی‌ک وه‌سف بکری‌ت و بدری‌ته پāl وه‌سف‌کردنی که شی‌او نه‌بی‌ت به شکو‌داری و کمالی ئه‌و زاته.

اللهُ أَكْبَرُ : ... ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه موس‌لمان بیر ده‌خاته‌وه به‌وه‌ی هی‌چ شتی‌ک له‌م ژیا‌نه‌دا ناب‌ی‌ت سه‌رقالی بکات له

خولقینه ره که‌ی، و پٚویسته مروّف له ژیانیدا به‌پٚی ویست و شه‌ریعه‌تی خودا بروات، نه‌ک به‌پٚی چه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی، چونکه خودا له هه‌موو شتیک گه‌وره‌تره.

الله اَکْبَرُ : پیشه‌ساز ده‌بیستیت و پیشه‌سازیه‌که‌ی راده‌گریت، و جووتیار ده‌بیستیت و کینلانه‌که‌ی راده‌گریت، و بازرگان ده‌بیستیت و دوکانه‌که‌ی داده‌خات، و ماموستا ده‌بیستیت و وانه‌که‌ی راده‌گریت؛ چونکه خودا له هه‌موو کار و کرده‌وهیه‌ک گه‌وره‌تره، و ئەم وه‌ستانه و رویشتن بۆ په‌رستن به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که خودا له دلی باوه‌رداردا له هه‌موو خووشییه‌کی دنیا گه‌وره‌تره. الله اَکْبَرُ : الله گه‌وره‌تره له هه‌موو به‌لا و موسیبه‌تیک، و له هه‌ر بارودۆخیک له ژیاندا، و هه‌ر که‌سیک باوه‌ری به‌وه هه‌بیت؛ قه‌یرانه‌کان به‌بچووک ده‌بینیت، و دلی ئارام ده‌بیته‌وه چونکه له‌گه‌ل الله دایه، رازیه به‌قه‌زای ئەو، و دُنیا‌یه له دانایی و به‌پٚوه‌بردنی ئەو.

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته‌:

شاهیدی دده‌م که هیچ په‌رستراویک شایسته‌ی په‌رستن نییه به‌هه‌ق و راستی جگه له الله، شاهیدی دده‌م که هیچ

پەرستراویک شایسته‌ی پەرستن نییه به هه‌ق وراستی جگه له الله

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ : شاهیدی ده‌دهم که هیچ پەرستراویک شایسته‌ی پەرستن نییه به هه‌ق وراستی جگه له الله ئەمه شاهیدی دانی یه‌که‌مه، واتاکه‌ی دانپێدانانه به‌وه‌ی که الله خولقینه‌ری هه‌موو شتی‌که، و پەرورده‌گار و خاوه‌ن و به‌ریوه‌به‌ری هه‌موو شتی‌که، ئەو زاته‌یه که واجبه‌ ته‌نها ئەو بپەرستری‌ت نه‌ک جگه له ئەو، و هیچ پەرستراویک هه‌ق وراست نییه پەرستنی جگه له الله ی تاک و ته‌نها، و ئەو تاکه و هاوبه‌شی نییه، و مندالی نییه، و هاوشیوه‌ی نییه؛ بۆیه پەرستن ئە‌نجام نادریت بۆ جگه له الله و داوا ناکری‌ت له جگه له الله.

ئەم شاهیدی دانه‌گه‌وره‌ترین شاهیدی دانه له بووندا، و بنچینه‌ی ئیمانه له هه‌موو په‌يامه خوداییه‌کاندا، هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ران -علیهم‌السلام-، وه‌ک نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا هه‌تا موحه‌ممه‌د؛ بانگه‌وازی گه‌له‌کانیان کردووه بۆ دانپێدانان و قبول‌کردن و باوه‌ره‌یتان به لا إله إلا الله، ئەمه ئەو وشه‌یه‌یه که خودا بوونه‌وه‌ره‌کانی له پێناویدا دروست کردووه، و نێردراوه‌کانی ناردووه بۆ چه‌سپاندنی، و کتێبه‌کانی دابه‌زاندووه بۆ روونکردنه‌وه‌ی، و به‌هه‌شتی کردووه به پاداشت بۆ ئەو که‌سه‌ی که به دلسۆزیه‌وه له دلییه‌وه

باوهری پی ههیه، و ئاگری له سهر ئه و که سه حه رام کردوو
که ده مریت له سهر دئنیابوون لی.

کللی ئیمان و ده رگی رزگاری و بنچینه ی ئاین و بناغهی یه ک
خودا په رستییه - ته وحیده -.

له پیناو ئه م وشه یه دا خه لک له گۆره کانیا ن زیندوو
ده کرینه وه، و له رۆژی قیامه تدا لپرسینه وه یان له گه ل
ده کریت، جا هه رکه سیک له سهری ژیا و ژیا نی پی کۆتای هینا؛
ئه وا سه رکه و تنیکی گه وری به ده سته پینا وه، و هه رکه سیک
ره تی کرده وه و نه یوت؛ شایسته ی مانه وه ی هه تا هه تاییه له
دۆزه خدا.

(أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)

واته: شاهیدی ده ده م که موحه ممه د پیغه مبه ر و نیردراوی

خودایه، و شاهیدی ده ده م که موحه ممه د پیغه مبه ر

و نیردراوی خودایه.

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ : شاهیدی ده ده م که موحه ممه د
پیغه مبه ر و نیردراوی خودایه.

واتای ئه م شاهیدی دانه ئه وه یه که موسلمان شاهیدی
ده دات به وه ی خودا موحه ممه دی ناردوو وه ک
کۆتاییه نه ریك به په یامه خودایه کان، و په یامی په روهر دگار
ده گه یه نیت به خه لکی، موسلمان ده بیت دئنیا بیت له وه ی

که هیچ رینگیه ک نییه بۆ په‌رستنی خودا و به‌ده‌سته‌تینیانی
 په‌زامه‌ندی ئه‌و مه‌گه‌ر به‌شاهییدی دان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به
 په‌یامبه‌ری، و شوینکه‌وتنی و ئه‌و سه‌رمه‌شقی بی‌ت، و
 په‌رستنی خودا به‌پیی ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی که پیغه‌مبه‌ر
 موحه‌مه‌د ﷺ گه‌یاندوو‌یه‌تی، هه‌ر په‌رستنی‌ک که م‌رو‌ف
 خ‌وی پ‌ی ن‌زیک ده‌کاته‌وه له‌ الله و پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 نه‌یگه‌یاندوو‌ه؛ په‌رستنی‌کی پ‌و‌و‌چه، و له‌ دونیا و د‌و‌ار‌و‌ژ‌دا
 سوودی بۆ خاوه‌نه‌که‌ی نییه، به‌ل‌کو لی‌پ‌رسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر
 ده‌کریت و س‌زا ده‌دریت؛ چونکه‌ خودای په‌رستوو‌ه به‌جگه
 له‌ ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی گه‌یاندوو‌یه‌تی ﷺ.

شاهییدی دان ئه‌وه له‌خ‌و‌ده‌گریت که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌نده و
 ن‌ی‌ر‌د‌را‌وی په‌روه‌رد‌گاری جیهانه، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یش
 له‌خ‌و‌ده‌گریت که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ک‌و‌ت‌ای پیغه‌مبه‌ران
 و ن‌ی‌ر‌د‌را‌وانه -علیهم‌السلام-، و هیچ پیغه‌مبه‌ری‌ک له‌ د‌و‌ای
 ئه‌و نییه، هه‌روه‌ها باوه‌ر‌ه‌ی‌نان به‌هه‌موو ئه‌و ن‌ی‌ش‌انه
 و مو‌ع‌ج‌یزانه‌ی که ه‌ی‌ناو‌یه‌تی؛ که گه‌وره‌ترینیان ق‌و‌ر‌ئ‌انی
 پ‌ی‌ر‌و‌ژه، ئه‌م په‌یامه‌ ک‌و‌ت‌ای‌یه‌ی خودا ه‌ی‌شتا بوونی هه‌یه به‌و
 زمانه‌ی که پ‌ی د‌ابه‌ز‌ی‌راوه، و له‌ زیاد کردن و که‌م کردن و
 گ‌و‌ران پار‌ز‌راوه. ق‌و‌ر‌ئ‌انی پ‌ی‌ر‌و‌ژ له‌ په‌وان‌ی‌ژی و ح‌و‌کم و
 ر‌ی‌ن‌ماییه‌کانیدا هاوتای نییه، و خودا ته‌حه‌دای م‌رو‌ف‌ایه‌تی
 کردوو‌ه که ته‌نانه‌ت یه‌ک سووره‌ت وه‌کو سووره‌ته‌کانی

قورئان بهینن؛ به دریزایی سهردهمه کان و ههتا ئه مرۆیش
مرۆفایه تی بی توانایه له ئاست ئه م تهحه دا
وبه رهنگاربوونه وهیه دا.

و شاهیدیدان ئه وهیش له خو ده گریت که پیغه مبه ر ﷺ
هاتوو به ئه وهی خه لکی بگه رینیتته وه بو یه ک خودا په رستی
-بو ته وحید-، ههروه کو چۆن ئیبراهیم و موسا و عیسا -
عليهم السلام- ئه مه یان ئه نجامدا. ئه و نێردراوی
پهروه ردگاری جیهانه، له سه ره ئه ورێگایه رۆیشتوو که هه موو
پیغه مبه ران له گه یاندنی په یامه کانی پهروه ردگاریاندا له سه ری
رۆیشتوون، ته نها جیاوازی ئه وهیه که هیچ پیغه مبه رێک له
پاش ئه و نییه.

(حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) واته: وهرن بو نوێژ
وبه ده م باگه وازی بانگه وه بین، وهرن بو نوێژ وبه ده م
باگه وازی بانگه وه بین.

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ : وهرن بو نوێژ وبه ده م باگه وازی بانگه وه بین
واتای ئه م رسته یه: ئه ی باوه رداران، وهرن بو په رستی
پهروه ردگارتان، چونکه ئه و لیخۆشبوو و میهره بانه، ته وه به
قبول ده کات، و له خراپه کان ده بووریت.

چ شه ره فێکی گه وه ره یه که خودا فه رمان به مرۆفێک بکات له
هه موو شوینێک که کۆمه لێک موسلمانێ تێدا یه؛ بو ئه وه ی

بانگ به ئاشکرا بدات، و هه موو رۆژیک پینج جار بانگیان
بکات بۆ ئه وهی پینان بلیت: وهرن و روو بکه نه په رستی
پهروهردگارتان.

ئهمه بانگه واز و یادخستنه وهیه که بۆ باوهرداران که کاتی
په رستی پهروهردگاریان هاتوو، و پێویسته واز لهو
کاروبارانیهی دنیا بهین که سه رقائیان دهکات، و برۆن بۆ
ئه نجامدانی په رستن، و واز له وه بهین که له نیو دهستیاندایه
له بازرگانیان کشتوکال؛ و روو بکه نه الله، و ئهمه به لگه یه
له سه ر راستگویی ئیمان، و باوهر-ئیمان- له پیشه وهی هه موو
خۆشیه کی دونه یه.

ئهمه بانگه وازی که که خه لکی بانگ دهکات بۆ ئه نجامدانی
نوێژ، که په یوه ندی راسته وخۆیه له نیوان بهنده و
پهروهردگاریا، نوێژ په رستنیکه که چینه یه تی ده رووخینیت و
وا له خه لکی دهکات له به رانه ر پهروهردگاریاندا یه کسان بن.

**(حَيِّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيِّ عَلَى الْفَلَاحِ) واته: وهرن بۆ
سه رکهوتن و سه لامه تی، وهرن بۆ سه رکهوتن و سه لامه تی**

حَيِّ عَلَى الْفَلَاحِ : وهرن بۆ سه رکهوتن و سه لامه تی
الفلاح: واته په زامه ندی و سه رکهوتن و سه لامه تی و
پزگاریبون له دنیا و دوا رۆژدا، و به خته وه ری هه تاهه تایی، و
رینموینی بۆ ریگای راست.

و له واتاكانی: به دهسته پینانی په زامه نندی خودا، و چوونه نیو به هه شت و پرزگاریون له دوزه خ؛ چونکه هه رکه سیک که باوهری هینا و نویژی کرد، ئهوا سه رکه وت، و هه رکه سیک سه رکه وت؛ ئهوا پرزگاری بووه و مانه وهی هه تاهه تایی به دهسته پیناوه له به هه شتدا.

بیگومان بانگیژ له هه موو نویژیکدا باوهرداران بیر ده خاته وه که برؤن به ره و ئاسایش و ئارامی و هیوری دل، و پایی رؤح، و به خته وه ری دنیا و دواړؤژ.

(الله اکبر الله اکبر، لا إله إلا الله) واته: خودا له هه موو شتیک گه وره تره و شکو دار تره، خودا له هه موو شتیک گه وره تره و شکو دار تره، هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هق و راست جگه له الله

به ته کبیر ویه که خودا په رستی -ته وحید- کو تایی به بانگ ده هی نریت.

به دوو باره کردنه وهی رسته ی "الله اکبر" و جه ختکردنه وه له سهر "لا إله إلا الله"؛ کو تایی به بانگ ده هی نریت، و ئه م دوو رسته یه جه ختکردنه وهن له سهر واتا کانی پی شوو، و بوونی مروؤف له سهر خولگه یان ده سوړپته وه، و ئه م راستیه راستگو ترین راستی گه ردوونی و بوونگه راییه، ئینجا مروؤف لپی تی بگات یان تی نه گات، پی بزانی ت یان نه زانی ت؛ و راستیه گه وره کان زیانیان پی ناگات ئه گهر هه ندیک خه لک

سه باره تيان نه زانبن ئەم راستییه ناگۆرێت و جیگه وهی نییه هه چهنده سه ردهم دور ودریژ بێت، و هه چهنده رووداوه کان یه ک له دوای یه ک بێن، ئەویش ئەوهیه: که خودا له هه موو شتیک گه وره تره، و خودا په رستراوی راسته قینه یه، و ئەو شایسته ی په رستنه به ته نها، و په رستنی جگه له ئەو پوچه له.

ئهمه بانگه وازی که بۆ به گه وره دانانی ئەوهی که خودا به گه وره ی داناوه، و شاهیدیدان بۆ خودا به وهی که بۆ خۆی شاهیدی له سه ر داوه، و نێردراوان -عليهم السلام- شاهیدیدیان پێداوه، و باوه ردارانی شاهی دیان به وه داوه.

له کۆتاییدا: بانگ ته نها بانگه وازی که نییه بۆ نوێژ، به لکو بانگه وازی که بۆ سه رکه وتن و سه رفرازی، په یامیکه که له مزگه وته کاندای پێنج جار دووباره ده بیته وه، بۆ ئەوهی دلّه کان به ئاگا به ی نیت؛ و بیرمان ده خاته وه که خودا نزیکه، و به ده سه ته ی نانی هیوری و ئارامی ئاسانه، و ڕیگی سه رکه وتن به نوێژ و په یوه ندی نیوان به ند و خولقینه ره که ی ده ست پێده کات.

که واته له گه ل بانگی ژدا بلی: (الله أكبر، الله أكبر، لا إله إلا الله...)، شاهیدیدانی یه ک خودا په رستی -ته وحید- بلی ره وه، و شاهیدی بده به وهی که خودا بۆ خۆی شاهیدی له سه ر داوه، و شاهیدی بده به و راستییه ی که نێردراوه کانی

هیناویانه؛ گهر وا بکهیت له سه رکه وتوووان و موسلمانانی
یه ک خودا په رست ده بیت.

دلت بو ئیمان بکه ره وه، و بلی: “أشهد أن لا إله إلا الله،
وأشهد أن محمدًا رسول الله”، ده چیه نیو ره حمه تی
خودا وه، و له دنیا دا به به خته وه ری ده گه یت، و له دواړو ژدا
پزگارت ده بیت، و له پوژی قیامه تدا له گه ل کومه لی
باوه رداران زیندوو ده کریته وه.

- 2 شیکردنه وهی وشه کانی بانگ
- 2 شیکردنه وهی وشه ودهسته واژه کانی بانگ
- 3 وشه ودهسته واژه کانی بانگ
- (اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ!) (واته): خودا له هه موو شتیکی، گه وره تره وشکودارتره، خودا له هه موو شتیکی گه وره تره وشکودارتره، خودا له هه موو شتیکی (گه وره تره وشکودارتره) 3 (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (واته): شاهیدی ددهم که هیچ په رستراوئیک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراستی جگه له الله، شاهیدی ددهم که هیچ په رستراوئیک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراستی جگه له الله 4 (أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) (واته): شاهیدی ددهم که موحه ممهد پیغه مبه ر و نیردراوی خودایه وشاهیدی ددهم که موحه ممهد پیغه مبه ر و نیردراوی خودایه 6 (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) (واته): وهرن بۆ نوئیز و به ده م باگه وازی بانگه وه بیّن، وهرن بۆ نوئیز و به ده م باگه وازی بانگه وه بیّن 8 (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) (واته): وهرن بۆ سه رکه وتن وسه لامه تی، وهرن بۆ سه رکه وتن وسه لامه تی 9 (اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (واته): خودا له هه موو شتیکی، گه وره تره وشکودارتره، خودا له هه موو شتیکی گه وره تره وشکودارتره، هیچ په رستراوئیک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراست جگه له الله 10